

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Pertru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pertru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 germond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Emigrările.

(Ag.) Acele dintre ziarile ma-
ghiare, a căror existență materială
și morală nu atârna de loc sau nu-
mai în măsură redusă de forțele și
spriginul ovreimii, cum sunt: „Alkot-
mány”, „Hazánk” și „Budap. Hírlap”,
au relevat și discutat în zilele din
urmă faptul, că emigrarea populați-
unii din țeară, cu toate strajnicile mē-
suri menite a o stavili, nu vrea și
nu vrea să înceteze.

Și se plâng de „forțele naționale
pierdute” (elveszett nemzetű erő).

Colaboratorul celei de pe urmă
foi a vorbit cu un Slovac din comi-
tatul Sáros, care s'a reîntors din Ame-
rica în patrie, după-ce prin munca
greă și economiile agonisite își rē-
cumpărase casa și moșioara-l vëndută
cu amarul în suflet, când acum 15 ani
nu mai putea de poveri și de exploa-
tări fără număr și fără sfârșit.

Descriind stările din lumea nouă,
Slovacul a adevărit, din experiență, că:
„ceea-ce face aici în țeară viața amară,
ba chiar nesuferită, nu este numai cre-
șterea neîncetată și natura apăsătoare
a dărilor de stat și a altor prestațiuni
publice, dar' poate încă în măsură și
mai mare bunul plac și șicane im-
povărătoare, cu care impozitele sunt
stoarse dela popor. În Ungaria —
zice — omul nici odată nu e si-
gur; ear' florinul, pe care atunci
și-l cere, când nu-l ai, cu mult mai
greu își vine să-l plătești, decât 100
florini, pe cari ai din ce-i plăti”.

În America se procedează cu
totul altfel; căci, deși taxele de con-
sum acolo sunt foarte urcate — mai
ales pe articole consumate de clasele
avute — „cel-ce are de răspuns dări,
nu este expus la șicane necurmăte”.

Rușinat de instituțiunile patriei
și de modul cum se practică, omul
dela foaia maghiară a trebuit să-i deie
emigrantului slovac reîntors deplină
dreptate întru toate cele expuse și
criticate de dînsul.

„Hazánk”, dela 26 c. însăși cau-
sele emigrării toate, afară de — una.
„Sărăcia crescândă, creșterea pove-
rilor publice, potopul din spre Ga-
liția, peste tot starea nemângăiat
de tristă a păturei țerane și a mi-
cului proprietar”. Acea una cauză,
pe care a uitat-o, sau s'a făcut a nu
o cunoaște scriitorul articolului, re-
iese, pentru noi, din următoarele
considerațiuni ale lui: Guvernele un-
gare, zice, de mult ar fi trebuit să
poarte grije, ca pe emigranții un-
gari „să nu-i înghită asimilația de limbă
și neam a altor țeri”. Și, ca să-și în-
vedereze strălucit și într'o cauză atât de
importantă cum sunt „forțele națio-
nale pierdute,” argumentează:

„Fie-care stat numai atunci poate
conta pe existența sa în viitor, dacă...
și va apăra pe fiecare cetățean în
simțemintele lui naționale și nu
va permite, ca ei — ori-cât de departe
s'ar afla — să se lapede de el.”

Tânguirea și durerea nemărginită
a patriotului de la „Hazánk” apare
însă și mai ciudată, când se plânge,
că: „Românii emigrați de aici se fac
în România Români, Slovacii devin
Slovaci, ear' Nemții se alipesc la
Nemți.”

Dacă astfel vor argumenta zia-
riștii maghiari asupra emigrării, asupra
causelor ei și a mijloacelor de stavi-
lire a ei, bine înțeles, că nici odată
nu le vor nimeri cum se cade și nu
va înceta plânsoarea lor, cum este a
foiți susamintite, care sună:

„Să nu uităm, că pot veni în ră
timpuri triste asupra națiunii, când va
ave lipsă de inimile și brațele filor sei
care trădesc în străinătate.”

O declarație a „Tribunei”.
Ziarul „Pesti Napló” de la 25 Aug.
st. n., remarcând importanța seriei
de articoli: „Pasivitate sau activi-
tate?” din „Tribuna Poporului”, face
următoarea observare:

„Conducătorii „Tribunei” din Si-
biu, Dr. Ioan Rațiu și Iuliu Coroianu,
cari se consideră pe sine de singurii
depozitari ai politicii disolvatului comi-
tet roman, se pregătesc, cum ni-se scrie
din Sibiu, să deie cu consoțit de prin-
cipii o contra-declarație la proclamarea
schimbării de program, făcută din par-
tea „Tribunei Poporului”.

La acestea „Tribuna” dela 15/27
August răspunde prin următoarea de-
clarațiune semnificativă:

„Declaram: la o contra-declarație
nu se cugetă nime, din simplul motiv,
că articolele foiți de la Arad n'au fost
decât o copiere a ideilor cuprinse în
seria noastră de articole (tot patru)
scrise tot în chesia „pasivității”.

Care va să zică am copiat ideile (!?)
„Tribunei”, de aceea nu se cugetă
la o „contra-declarațiune”.

Cu alte cuvinte: suntem în-
țeleși!

Negociațiunile cu Cehii. Dintr'un isvor
bine informat din Viena se vestește, că mi-
nistrul de finanțe Dr. Kaizl, odinioară unul
din fruntașii cehi liniari, se va duce în curēn-
ta Praga. Scopul călătoriei este a negocia cu
foștii săi tovarăși de luptă asupra intențiunii
guvernului a de desființa restitele ordonanțe,
despre eg-lă îndreptățire a limbii cehice, edi-
tată sub Baden în Aprilie 1896 și din cauza
căror s'a născut obstrucțiunea Nemților. Dacă
Cehii își dau consimțământul pentru desfiin-
țarea ordonanțelor, guvernul este gata a-i
despăgubi cu o serie întreagă de concesțiuni.

Aceasta este, zice isvorul, unul din
pașii, cari au fost discutați în ultimul con-
siliu de ministri.

Lucru vădit, că informațiunea aceea
stă în strînsă legătură cu cele scrise de „Nar.
Listy”, încă Sâmbătă, pe care le-am semna-
lat în numărul nostru de alaltăieri; și corē-
punde foarte bine cu cele-ce spunea depeșă
din Viena, publicată în numărul nostru de
eri, privitor la îmbunătățirea „momentană” a
situației de dîncolo.

RECIPROCITATE. Prefectura poli-
ției din Lipsca a respins cererea Reuniunii
pangermane („Alldeutscher Verband”), pen-
tru a se permite deputatului austriac Wolf
(Schönererian) a păși în intruniri publice.
Ile prin vorbire fie în ori-care alt mod.
În motivarea opreliștei se scoate la iveală
mai ales legăturile de aliați ce există în-
tre Germania și Austria.

Pe deasupra prefectura a interzis
din capul lucrului pășirea ori căruia depu-
tat austriac în Saxonia întreagă.

„CRISA PACTULUI”.

(Din broșura lui „Bodrogközi”)

Reproducem în cele următoare
vederile cam ciudate asupra raportu-
rilor intime între Germania și Austro-
Ungaria, asupra triplei alianțe; precum
și destăinuirile afacerii cu monumentul
Hentzi, care ni se par mult mai
corespunzătoare adevărului, de cât
expunerile ce le premerg. Eată dar'
ce spune „Bodrogközi”:

Sunt la noi bărbați politici de aceia,
cari au trebuit să audă din gură cât se
poate de competentă, că Germania oficială
cunoaște aceste miseri în armată și că de
că Germania oficială urmărește cu atențiune
destrămarea politică în Austria și acea ne-
ferită pipăire în guvernament, care a dus
dinastia Habsburgilor într'acolo, că sub
ocărmuirea ei elementul german cel con-
ducător în Austria a fost pus în al doilea
plan și că de sub pictoarele lui a fost scos
terenul printr'o politică aventurieră și adese
ori hăbăucă.

Germania oficială are deci peste
măsură de mari greutăți de învins pentru
a apăra valoarea alianței germano austro-
ungare față cu indignarea poporului german
de 40 milioane, în urechile căruia rēsună
strigătul de ajutor exprimat în cântarea
„Wacht am Rhein”. Căci motive de senti-
mente și intimitate și așa nu mai există în
alianță” (? ?).

Sunt la noi bărbați politici — o
accentuăm aceasta din nou — cari au avut
prilegiu a auzi din locul cel mai competent,
că și conducătorii oficiali ai imperiului
german, în forul lor interior, privesc drept
un jug alianță între Germania și Austro-Un-
garia; că doresc să scape de ea, caută
modurile de a pute opera și caută și alta
alianță. Ajunge a indigna asupra desvêli-
rilor puse la cale de Bismarck despre
alianța secretă ruso germană și asupra car-
terii ademenitoare, pe care o făptuește
genialul împărat al Germaniei față cu
Francia.

Nu e mirare că, dacă conducătorii
din Viena și vîd toate aceste simptome,
nu prețuesc ponderositatea lor, căci la aceia
dintre conducătorii suspomeniți, cari în-
fluentează cu sfatul lor asupra conducerii
politice mai înalte, numai îngâmfarea
este mai mare de cât scurțimea de vederi.
Aceasta o dovedește și ordonanța pri-
vitor la transferarea monumentului Hentzi.
Nu va fi fără interes a afla, că
ordonanța cu pricină a avut o soartă ciudată.
Un bărbat, care ocupă la Viena un post
foarte distins și cunoaște lucrurile mărunt
de la Curte, ni-a dat următoarele deslușiri
despre afacere:

M. Sa a dat porunca sa proprie, la
care dl cavaler Krieghammer a ținut cu cale a
adăuga comentariu, adică o ordonanță expli-
cativă. Acest comentariu al ministrului de
resbel a băgat în porunca monarhului rē-
stălmăcirea despre exemplul (de virtute mi-
litărească). Aceasta a făcut, ca porunca mo-
narhului să apară brutală până la sânge și
neghioabă. Atuncia, precum am avut prilegiu
a auzi într'un cerc foarte restrîns al parti-
dului liberal, ministrul de honvezi bar.
Fejervary se rep: zise sus la Viena la su-
premul șef al armatei. Afînd M. Sa, că po-
runca Sa preainaltă a fost rēstălmăcită, in-
dignat chemă la sine pe cavalerul Krieg-
hammer, care la porunca monarhului a fost
silit să trimită imediat o telegramă urgentă
cătră comandantii corpurilor de armată, po-
runcindu-le, ca la îndrumarea preainaltă să
nu se scoată porunca preainaltă și ordonanța
ministrului de resbel asupra transferării mo-
numentului Hentzi.

Dar, din Pojon sosi de la archiducele
Frideric o telegramă, după care îndruma-
rea ajrnsese prea tîrziu, căci el, archidu-
cele, deja a fost și edat porunca preainaltă
și comentariul ministrului de resbel.

Nu rămase deci altceva, decât a orēn-
dui din nou prin telegraf scoaterea porun-
cei și comentariului, — ear pe seama dlui
Krieghammer de a dispără dinaintea
feței M. Sale, din cauze de sănătate, cătră
toare. Că ministrul de răboiu devenise acum
totuși baron, asta este lucru surprinzător;
și ar permite să conchidem, că este un fel
de pasaport pentru dînsul, dacă n'am vedē,
că porunca lui privitoare la Hentzi este
executată încă și cu mai mare pompă de-
cum s'a fost plănuț.

Aceasta învederează nu numai că (cel
din Viena) nu sunt în curat, nu cunosc
psihologia poporului maghiar, dar' și aceea,
că nici atunci nu știu prețul liniștea, de
care se bucură armata aici, în Ungaria, pe
când dîncolo pe terenul austriac, pământul
arde sub armădie”.

D'ale situației.

În „P. Lloyd” de Dumineca trecută
înauși redactorul prim meditează asupra
situației politice din țeară, cum ea se presentă
la sfîrșitul vacanțelor parlamentare. Spune
într'altel:

„Efect conturbător și amenințător (asu-
pra mersului lucrurilor) exercează nainte de
toate influențele miseriei austriace.

„Nedesuslășit este întregul nostru ra-
port cu Austria (!); nedesuslășite sunt
chiar și relațiunile, pe care le-am scăpat
din chaos, după așa multe oboseli și lupte,
anume cele economice, despre care ni-am
închipuit (!) că li-am pus pe base so-
lide (!) ”

„Ca oare §. 14 se va arăta el în mod
dăinuitor destoinic, pentru respectarea re-
ciprocității din partea Austriei; că oare ne-
gociile în vederea încheierii unei conven-
țiuni comerciale-vamale în regulă cu Austria
— negocieri pe care ni-le prescrie legea—
vor duce ele la vr'un rezultat; cum se vor
închea oare relațiunile noastre comerciale
cu statele străine: toate acestea sunt niște
chestiuni deschise, la care nimeni nu le
poate da azi vr'un răspuns. Sigur e numai
atâta, că în ciuda rezolvirii de față a afa-
cerilor economice, încă stăm foarte departe
de rezolvirea lor definitivă...”

„Curentul puternic federalistic și slav-național de dincolo aruncă mai multe valuri și pe teritoriul nostru. Agitațiunea naționalistă se extinde și devine intensivă și la noi...”

„Eacă emanațiunile politice oarbe austriace”...

Vom reveni adeseori asupra acestor constatări și aprecieri.

„Asociațiunea” la Deva.

Zilele din 27 și 28 August a. c. au fost, în special pentru orașul Deva și pentru impregiurimea lui, zile frumoase și de înălțătoare sărbători naționale. În aceste zile, fruntași de-ai națiunii alătura cu poporul de la sate s'au întâlnit de astădată la Deva în *adunarea generală* a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, care în fiecare an intrunește la un loc inteligent și popor chiar și din cele mai depărtate ținuturi locuite de Români.

Dăm în cele următoare un raport despre decursul acestei adunări generale.

Duminecă, la oarele 9 a fost serviciul divin în biserica română gr-or. A oficiat dl protopop din Sibiu, Papiu, asistat de patru preoți și un diacon, ear' cântările liturgice le-a executat corul mixt al bisericii din Deva sub conducerea dlui învățator Toma Roșu.

Adunarea a fost deschisă la oarele 11 prin P. C. Sa părintele archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, printr'un discurs, care îl vom publica în numărul proxim.

La discursul de deschidere a răspuns dl avocat Francisc Hossu-Longin, prin vorbirea următoare:

Intrușiți sub mândrul stindard al culturii noastre naționale, iubii frați și surori, veniți din toate părțile locuite de Români, Români din Deva Vă salutăm de binevenire și Vă primesc cu frățească dragoste.

Douăzeci și cinci de ani se împlinesc azi, de când „Asociațiunea”, — atunci „Transilvană”, — pentru literatura română și cultura poporului român, și-a ținut adunarea sa generală în acest oraș.

Bătăniile de pe atunci în mare parte au trecut la cele eterne, și o nouă generațiune a ocupat locul lor.

Ca și înaintașii noștri, așa și noi acești de acum, tot cu același dor, tot cu

aceeași sete, am încercat ani de-arândul, ca să fim părtași fericirii, ce o avem astăzi.

Ajungând acest dorit moment, venim înainte de toate a mulțumi comitetului central pentru acest privilegiu sărbătoresc, apoi să Vă asigurăm pe toți, că mare este bucuria, ce ni-ați făcut venind la noi.

Și dacă regretăm ceva, este faptul, că impregiurările nu ne permit a Vă primi așa, precum s'ar recere și precum am dori și regretăm special, că nu v'am putut primi în pompoasele palate, ridicate și din cruntele noastre sudori, ci am fost nevoiți a ne trage și astăzi între aceste ziduri, pururea scuturii și adăposturii limbii, literaturii și culturii noastre naționale.

Iubirea de neam și dorul de a ridica cultura noastră națională, ne vor însușii și aici, ca să ne împlinim sacra datorință, ce o avem față de poporul, din care am eșit. În munca aceasta a noastră, să ne conducă înțelepciunea, desinteresarea și o înțelegere frățească.

Să trăiți!

Dl Iosif Vulcan, președintele „Societății pentru fond de teatru român”, salută printr'un avântat discurs „Asociațiunea”.

Estă cuvântarea dlui Iosif Vulcan:

„Ilustre d-le președinte!

Onorabilă adunare generală!

În mijlocul strălucitelor sărbători din Săliște ale „Societății pentru crearea unui fond de teatru român” un moment de sublimă emoțiune a fost ac-la, în care ni-s'a tălcuit salutul „Asociațiunei”.

Inimile noastre vibrează încă și acuma de impresiunea bucuriei, că astfel cele mai de frunte două societăți culturale românești din patrie, apropiându-se tind a crea între ele o legătură mai intimă și și dau mâna să lucreze în armonie pentru atingerea scopului ce și-au fixat.

Această legătură este cu atât mai salutară, că „Asociațiunea” are un program propășire, câtă vreme „Societatea pentru înființarea teatrului” vrea să înființeze o singură — poate cea mai accesibilă — pârghie pentru răspândirea culturii naționale.

„Asociațiunea” are menirea de a sprigini toată literatura, ear' Societatea teatrului și-a rezervat numai o parte, literatura dramatică; „Asociațiunea” stăruie pe diverse căi pentru cultura poporului, ear' Societatea voeste să facă aceasta îndeosebi prin teatru.

Prin cercul său mai larg de activitate „Asociațiunea” pare un copac mare; ear' Societatea teatrului îi este ramul cel mai

vênjos. „Asociațiunea” e mama, ear' Societatea e fiica ei. Legătura între ele e atât de firească, încât e peste putință să nu se iubească și să nu se sprigine.

Conștie de însemnătatea acestei legături, „Societatea pentru fond de teatru român” vine — prin mine și prin colegul dl Dr Ioan Mihu, delegații comitetului — să strângă cu stimă și dragoste mâna ce și-s'a întins. Și închinându-și steagul în fața steagului „Asociațiunei” mame, salută cu respect această imponentă adunare, urându-i succes deplin”.

Președintele Pușcariu răspunde mulțumind „Societății pentru fond de teatru român pentru participarea ei la adunarea „Asociațiunei”.

După acestea se trece la ordinea de zi și la alegerea comisiunilor.

În comisiunea pentru cenzurarea raportului general al comitetului s'au ales dnl: Iosif Vulcan, Andreiu Barsean, Dr. E. Dăian, Dr. Proca și Dr. Iuhu Maniu.

În comisiunea pentru cenzurarea rațiociniilor și a proiectului de buget dnl: Dr. Mihu, V. Zăhan și Emanuil Ungurianu.

În comisiunea pentru cenzurarea regulamentului bibliotecilor populare dnl: Gregoriu Maior, G. Lăzăreanu și G. Părău.

În comisia pentru încassarea taxelor și înscrierea de membri noi dnl: Păcurar, Rimbaș și Raca.

La 2 oare p. m. a urmat *banchetul*, la care au luat parte vr'o 200 persoane. Dintre autoritățile din loc, orașul a fost reprezentat prin primarul Kocz Domokos; poliția prin dl căpitan Gèber Károly. Au mai fost dnl: Réthy Lajos, inspector școl., Téglás Gábor, director al școlii reale, Boza Karoly, director al preparandiei de stat, Lenthe Gusztav, avocat și un preot reformat.

Primul toast l'a ținut vice-președintele Pușcariu pentru Majestatea Sa, al doilea Dr. Bunea pentru comitet. Al treilea l'a ridicat dl Réthy L inspector școlar, în limba maghiară. Incepu cerându-și scuze, că vorbire în această limbă are convingerea, că va fi mai bine înțeles, de cât dacă ar vorbi în limba română, în care nu se poate exprima atât de bine. Vorbind despre cultură, făcu constatarea, că Românii au drept la cultură, dar' zise, nu fiecare popor în parte are să tindă numai la cultura sa specifică, ci toate împreună și la cultura statului. Incheie exprimându-și dorința, ca cultura română și cultura maghiară să meargă mână în mână.

Au mai vorbit dnl: Simionas pentru reprezentanța Hunedoarei, Dr. V. Bologa pentru popor, On. Tilea și Dr. N. Mănoiu.

Banchetul s'a sfârșit la oarele 5.

NOUȚĂȚI

Arad, 30 August a. 1899.

Suveranii României au plecat Luni după amiază din Sinaia peste Budapesta și Viena la *Ragaz*. Până la Predeal Majestatele Lor au fost însoțite de dnl ministri și de alți dignitari înalți. Eri dimineață la oarele 7 și 50 minute, înalți călători au sosit în gara dela *Budapesta*, unde au fost întâmpinați de întregul personal al consulatului român, de o deputațiune a regimentului VI de infanterie (care poartă numele Regelui român), sub conducerea colonelului Teodor *Suchy* și de reprezentanții căilor ferate ale statului. Fiind prea de dimineață, Regina a rămas în cupeu; Regele însă, care se află foarte bine, a descins pe peron, salutând cu afabilitate pe cei de față și primind pentru Regina un admirabil buchet de flori dela consulul român. De aci apoi a intrat în sala de așteptare, unde a luat dejunul. La oarele 8^{3/4} trenul regal a plecat mai departe spre Viena. În suita Regelui se află: colonelul *Janu*, majorul *Grafoșchi* și medicul *Curtii*, Dr. *Theodori*, ear pe lângă Regina ca dame de onor sunt doamnele *Bengescu* și *Mavrogh ni*. — Majestatele Lor vor sta mai multe săptămâni în străinătate.

Abusuri în Mănăstirea Hodoș-Bodrog. Cu privilegiul sărbătorii de Dumineca trecută, Adormirea Maicei Domnului, în Mănăstirea Hodoș-Bodrog, sub egumenia părintelui Aug. Hamsea și la ordinul lui s'au săvârșit în *această zi două liturgii*, una de către un ieromonah și alta în sobor, cum se zice, de către archimandritul egumen Aug. Hamsea. Acest fapt este nu numai un abus, dar' și delict bisericesc, căci după ritualul bisericii ortodoxe, și după sfintele canoane, *la o biserică nu e permis a se face într'o zi decât una liturgie*.

Alt fapt și mai revoltător este primirea învățătorului Cusman din Bodrog ca *novit în mănăstire*, deși *legiuina sa soție încă trăiește*, și — apoi sfântirea lui intru preot, de către fostul episcop Ioan Mețianu, în vreme ce el nu era nici călugăr, nici nu trăia cu soția sa, și nici nu e despărțit canoniceste de dinsa. Atragem de nou atențiunea Pr. S. Sale dlui episcop I. Goldis asupra abuzurilor și nelegiuirilor din Mănăstirea Hodoș Bodrog.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

„ADIO”.

Un cuvânt dispăre 'n vremuri
Și-ți oprește 'n taină pasul,
Căci prea mult e dulce glasul
Și merit să te cutremuri...

Soapta-i lină, fermecată,
Par'că inima-ți sfășie, —
Stai cuprins de reverie
Și visezi de blânda fată...

Ah, cu câtă jale plâns-a
Inima-mi ce ar slăvi-o,
Căci așa duios „adio” —
Nime n'a rostit ca dntsa!

Vasile Alvescu.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI JACOPO ORTIS (41)

Traducere de
LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU.

Feciorul intră cu un bărbat înalt și slab. Părea tînăr și frumos, dar' urmele durerii îi desfiguraseră fața. Frate! Eu eram înfășurat în blană și stam lângă foc. Mă aruncasem cu negligență într'un scaun, lângă care atirna paltonul meu cel mare.

Cărciumarul mergea și venia, ca să-mi pregătească dejunul — și acel nenorocit abia avea pe el niște haine de pânză, așa că-mi era frig numai privind-l. Poate că primirea mea rece și nenorocirea lui îi luară curagiul la început. Pe urmă însă observă de pe tonul meu, că Jacopo al tșu nu e născut să descurăgieze pe nenorociti. Se așeză lângă mine să se încălzească, și-mi povesti ultimul său an de nenorocire. Imi zise: „Am cunoscut un student, în Padua, care ziua și noaptea se gândia la d-ta — imi spuse numele tșu —; de mult n'am mai auzit de el! Totuși sper că soartea nu 'i-a fost așa de vitregă ca mie. Studiam pe vremea aceea —”. Nu vreau să-ți spun, Lorenzo al meu, cine e. Să te întristez cu nenorocirea unui om, pe care l'ai cunoscut odată fericit, și pe care poate îl mai iu-

besti! E deja prea mult, că t' a condamnat soartea să fii mereu întristat din cauza mea.

El continuă: „Când veni azi Albea, v'am întâlnit afară la țerm. N'ai observat, cum mă uitam mereu înapoi, ca să vă privesc. Mi se părea par'că v'am mai văzut; fiindcă însă vă cunoșteam numai din vedere, și au trecut patru ani de atunci, imi era frică să nu mă înșel.

„Servitorul d-tale imi dădu explicații.”

I-am mulțumit pentru vizită, am vorbit cu el de tine. Cu atât ești mai bine venit, îi zisei, cu cât imi vorbești de Lorenzo. — Nu vreau să-ți povestesc istoria lui dureroasă. În urma păcii dela Campo-Formio, pribegi și intră ca locotenent în artileria cisalpinică. Când odată, se plânse de strapatele ce are să sufere, și se oferii o slujbă particulară la un prieten. Părăsi armata. Dar' prieten și slujbă, totul îl lăsară încurcat. Rătăci prin Italia, și merse pe mare la Livorno. — Pe când el imi vorbea, auziu din odaia vecină ca un plâns de copil. Observa, că se oprii și asculta cu oarecare grije și încetă plânsul, își reîncepu povestirea. — Poate au venit pasagerii îi zisei eu. — „Nu”, imi răspunse el, „e fetița mea de 13 luni, care plânge așa”.

Imi povesti, că se însurase, ca locotenent, cu o fată săracă, și marșurile neconținute, pe cari tînăra femeie nu le putu suporta, și leafa puțină, îl făcu să se încreadă în aceea, care pe urmă îl tradase. Din Livorno, plecă într'un noroc la Paris, pe urmă se duse în Provence și Dauphiné, și încercă să dea instrucții din limba italiană, fără să poată găsi lucru și pâne. Pe urmă se întoarse din Avignon la Milano.

Când mă gândesc înapoi și privesc în trecut, nu știu cum am dus-o. Fără bani și cu o femeie istovită, cu picioarele rănite, și pe brațele ei slabe cu o ființă nevinovată, care cerea hrană din reptul uscat al mamei, și rupea inima părinților ei nenorociți, cu tipetele ei dureroase! De multe ori aproape ne coplesia arșița zilei, câte nopți am petrecut în grajduri, între vite, înțepenii de frig, sau în peșteri ca animalele selbatice!

Guvernul mă alungă din oraș în oraș, fiind că sărăcia imi tuchidea ușa autorităților, sau nu-mi da voie să mă legitimizez; și cei ce mă cunoșteau, sau nu voiau să mă re-unoască, sau imi întorceau patele — Dar știu că totuși am întâlnit în Milano și în alte locuri concetățeni emigrați, cari m'au primit cu ospitalitate. — „Așa-dară”, continuă el, soartea mea tirană

La adresa „Ligelor morale“, cele reaminate de „Budap. Hirlap“. Cafeneaua „Orczy“ din Budapesta, este vestită nu numai în lăuntrul teritoriului capitalei, dar afară din el, că acolo poftă căpșta marul pentru ori-care proces. Dar „Könyv“ din „Roma calvină“, Dobrițin, se pare, că va întreci și pe modelele de la „Orczy“. Căci eată ce dialog s'a petrecut în zilele trecute între el și judele:

— S'apoi văzut ai oare cu ochii tale proprii, că Stefan Kiss ar fi plătit cu 150 fl.?

— Cu ochii m-î proprii, Nagyságos biró úr!

— Dar știi d-ta ce 'și se va întâmpla, dacă se dovedește, că ai jurat fal's?

— Știu, zău! — Nagy-ágos biró úr.

Vom câștiga procesul
Și-o fi adus oare dl jude aminte de „Ligele morale“ cele propovăduite de „B. Hirlap“?

Balul din Pâncota Nu se scriu următoarele: E un obicei vechiu, ca an de an să se țină câte un bal românesc în Pâncota, laicare se adună întreaga inteligență din giur, ba chiar și din cele mai depărtate locuri, căci a fost totdeauna o petrecere ca și familiară. Ori și cine lua parte, se ducea mulțumit acasă. Estimp însă petrecerea n'a succes cum se că tea, cu deosebire materialicește, dar'causa se poate afla în arangiarea deștot pripită și nu destul de precugetată, precum și în trimiterea târziu a invitațiilor.—Cred însă, că pe viitor se va lucra mai precuțat și nu se va face să înceteze această petrecere, care afară de Arad e unica, ce a întrunit mai pe toți inteligenții din părțile aradaue.

Intre participanți am putut remarca mai multe familii fruntașe, apoi pe amabilele domnișoare: Florica Ciorogariu și I. Balint de la Sinitea; Crișan de la Seles; Gregariu din Moroda; Tripon din Agriș; Caba din Chișineu; Milian de la Dezua; Bodea din Laaz; Olariu de la Zaráud și altele, ale căror nume nu le-am putut prinde.

Petrecerea a decurs până în dalbe sort... curat românește.

Nu pot întrelăsa, ca să nu amintesc, că în decursul pauzei, publicul a fost plăcut surprins de doinele cântate de cadetul Angelina. — Mulți ziceau că 'și a pierdut cariera. O voce măiastră de bariton are dl Angelina, ca și care numai la operă se poate auzi. Chiar și baritonistul Popovici,

mi-a împetrit inima contra propriei mele persoane. Chiar și cei mai iubitori de oameni se obosesc cu timpul a face bine. Sunt atâția cerșitor! Nu știu de ce dar cutare și cutare mi a făcut atâta rău—(și numele acelor oameni, Lorenzo, pe cari a trebuit să-i descoper ca lingușitori, lmi străpungea inima ca tot atâtea cuțite). „Unul, mă lăsa adeseori în zădar să aștept la ușa lui, la altul, după atâtea promisiuni din toată inima, trebuia să pribăgesc mai multe mile departe de vila lui, unde — lmi dăruî două lire! Cel mai marinos lmi aruncă o bucată de pâne fără să știe uite la mine. Un domn din societatea aleasă, mă lăsa să deflez, așa sdrențos cum eram înaintea unui șir de servitori și mosafiri, și după ce își aduse aminte de gloria căzută a familiei mele și mi recomandă silință și onestitate lmi zise cu prietenie să viu mâine earș. Când revenii, găsi în antrre trei servitori, dintre cari unul lmi spuse că domnul doarme încă, dându-mi doi taleri și o cămașă. Ah ea domnul meu! nu știu, dacă ești begat sau nu; dar privire și oftatul d-tale, lmi spun că ești nenorocit și milos. Crede-mă, că banul face chiar pe cămătar să apară ca un bin-facțor și risipitorul ra reori se demite, să 'și arunce binefacerea în tăi'o haină de cerșitor.“

pe care l'am auzit de vre-o câteva ori, ar pute să-î invidieze vocea. P. V. T.

Intrigării... „P. Naplo“ de Duminecă, reproducând din „P. Lloyd“ în întregime scrisoarea prezidentei reuniunii femeilor slovace, scusa cu n poate pe „corespondentul“ său cel prins cu „ocaua mică“ al minciunii și denunțării, spunând într'alttele ca explicare, căci ca scusa nu se poate întrebuița:

„De-altfel privitor la acest Memorand c tim în „Tribuna Poporului“ din Arad, că el n'a fost conceput în T. Sr. Martin, ci că autorul lui este un profesor din Croația, pe care guvernul maghiar l-a concediat, în 1875, pentru agitațiuni naționaliste, dela gimnasiul slovac c'î desființat“.

Observările noastre sunt următoarele la această intrigărie: Ne pare bine, că tocmai din „Tribuna Poporului“ cei dela „P. Naplo“ și după el toată presa maghiară află adevărul despre originea sau autorul așa zisului Memorand slovac. Ne bucurăm, că foile maghiare încep a citi cu atențiane și a se informa d'adrepul din ziarele noastre, ear nu ca până acum, pe basa produselor biroului de traducțiune, sau chiar ale fostei secțiuni a naționalităților.

Cât privește cazul special de față, ne închipuim că s'a întâmplat astfel: traducătorul sau colaboratorul român al lui „P. N.“ a cetit în ultimul nostru număr dublu adevărul despre autorul „Memorandului“ slovac și de sigur i-o fi arătat colegului său slovac. Acesta, prins cu minciuna și peste asta încă desvilit ca „corespondent“ de contra-bandă, n'a știut să scape astfel din corn de capră, decât cu o nouă perfidie sau cel puțin intrigărie: a retăcut pe deplin numele autorului „Memorandului“, Dr. I. Zoch, care a fost indicat în ziarul nostru, ear calitatea lui a presintat-o în așa mod, par'că noi am fi scris așa. Și care e scopul intrigăriei? A deștepta la Slovaci bănuiala, par'că noi am fi scris așa disprețuitor despre zumi-tul profesor. Denunțăm deci colaboratorul român al lui „P. N.“ această intrigăriei a colegului său slovac din redacție.

Boala Țarului Ca prinț de coroană, actualul țar al Rusiei a trecut printr'un atentat săvârșit contra lui de un Japonez, care-i dăduse în cap o lovitură cu sabia astfel că la un loc 'i-s'a turtit craniul. În urma acesteia, la locul atacat a început să-i crească osul în lăuntrul scoicel capului, apăsând mereu asupra creierului. Din această pricină țarul aproape permanent e cuprins de o melancolie și uită foarte îngrabă ceea-ce el însuși săvârșește. Consiliul de medici adese-ori l'a sfătuit să se supună unei operațiuni, la ceea ce țarul abia acum, zilele trecute, s'a învoit, și operațiunea în curând are să se facă în castelul țarevnei dl Seheim. — Se vestește, că în timpul, cât țarul va sta departe de trebile domniei, va fi înlocuit prin mareducele Mihail Nicolaievici.

Soartea posthumă a unuț șovinist celebru. Cel-ce avu cele mai mari merite pentru d'sfințarea „Matifei“ și a celor trei gimnasi slovace, încă în anul 1874/5 era fostul deputat archisovinist Grünwald Béla, renegat Neamț, care „din niște începuturi foarte obscure, pătate cu o seamă de crime și deliecte ordinare, ajunse unul din cei mai s'ăvivi patrioți efemernici. A murit la Paris. În niște împrejurări foarte tragice. Și eată acum ce întorsătură pe cât de neașteptată, pe atât de firească a sorții: într'unu' din numerii (234) de pe urmă al lui „N. P. Journal“, cam la fel vestitu' Beksiacs scrie într'alttele: „După cel dintăiu strigăt de ajutor al lui Grünwald Béla de tristă memorie, opiniunea țării căzu într'un extrem... Oare cine și când va scrie și despre Beksiacs cu tot așa epitete binemeritate? Căci,

că se va întâmpla odată și asta, nu ne îndoim de loc.

Ziar francez în Petersburg. „Figaro“ din Paris vestește, că în Petersburg încurând va apăre un mare ziar redactat în limba franceză și spune, că un anume Alexander Hepp a și primit deja îngăduința de la guvernul rusesc, ca să scoată în capitala Rusiei acel nou ziar francez.

Spre orientare. Se poate, ca unii sau alții din re domnii, cari doresc a participa la adunarea generală a învățătorilor din Orșova, să nu poată veni cu trenul dela 1 1/4 oare p. m. Acelora lă rămâne posibilitatea, de a veni cu trenul de persoane, ce sosește aici seara la 8 1/2 oare, când vor sosi și coriștii din Lugoj. T. Hențu.

Ce e cu Jeszenszky? Această întrebare ni-am pus-o acum vre-o două luni, neputând nici de cum afla din foș, ce s'a întâmplat cu omul acesta, vestit în ale celor polițienesci, încât n'au zis absolut nimic despre dănsul, de când 'i-se dase „Laufpass“ din partea premierului Széll. Eacă ce cetim acum în foaia de Lunăseara, 28 c. a lui „P. Ll.“: „Consilierul ministerial Al. Jeszenszky s'a îmbolnăvit de tif la scaldă Stubbnya (aproape de T.-Sz.-Mart. R. „Tr. P.“), tocmai la isprăvitul concediului său, astfel încât va fi silit să-și ceară prelungirea lui“. Bine, bine, dar' ce ocupație are dl consilier ministerial polițienesc?

Moartea lui Bunsen. Firul telegrafic a transmis știrea despre moartea celebrului savant german, Robert Bunsen, care s'a născut la 31 Martie 1811, în Göttingen; 'și a făcut primele studii în orașul natal; a trecut apoi la Paris, Berlin și Viena, studiând până la 1828 geologia, chimia și fizica, și trecu ca docent privat la Göttingen. Fu numit la 1836 profesor de chimie la institutul politehnic din Kasel, apoi profesor (1838) la Marburg, la 1851 la Breslau, unde începu proiectul unuț institut de chimie, și în sfârșit la 1852 se stabili la universitatea din Heidelberg. La 1889 se retrase la pensie. Bunsen a fost un om foarte activ și de o modestie rară. El a adus numeroase servicii chimiei și dimpreună cu Kirchoff a scris „Analiza chimică prin observații spectrale“, o lucrare asupra analizei spectrale, care a făcut epocă în lumea științifică.

O masă ca în povești.—În magazinul unuț negustor de mobile din New York, s'a aflat mai zilele trecute o interesantă masă, al cărei secret abia a pu'tut fi descoperit. Masa fusese mai înainte acoperită cu postav verde, care acum începuse să se roadă. În chipul acesta tocmai în mijlocul mesei a eșit la iveală o tăbliță de oțel în lățime de vre-o 20 cm., care fusese așezată într'o tăfetură a mesei. Desfăcându-se tăblița, s'a aflat în lădița de sub ea un magnet înfășurat în sîrmă, din care au fost conduse mai multe buci de sîrmă printr'un picior al mesei și terminau într'un nasture la înălțimea g-nunchelui. Magnetul era împreurat cu o baterie electrică. E deci ușor de înțeles, care a fost scopul acestei mașinării. Posesorul mesei avea obiceiul să joace coțcă la masă cu prietenii sei și spre scopul acesta folosea niște cuiburi cari pe o parte erau îmbrăcate într'o tăbliță de metal; de câte ori era la rînd să arunce cubul, apăsa cu genunchele nasturele de la masă, și în chipul acesta punându-se magnetul în acțiune, atrăgea în jos tot-dea-una cubul cu fața îmbrăcată în metal. Așa a pu'tut istețul American să despoaie după plac acasă la sine pe prietenii sei.

Spioni? O foaie din Triest vestește, că zilele trecute șapte ofițeri din statul major italian au cutrierat granița austro ungară, fără-ca să fi fost observați.— Presa li zice faptului, dacă fapt este, — spionagiu.

ULTIME ȘTIRI

Viena, 29 August. Monarchul a chemat eri la sine prin telegraf pe baronul Chlumetzky și pe șeful cancelariei Sale de cabinet, consilierul Braun. Azi au fost primiți amîndoi în audiențe mai lungi.

Cercurile politice de aici atribuesc acestor audiențe mare importanță, zicând că ele se refer la turburările de pe urmă întămplante în orașele nemțești din sud-vestul Boemiei, precum Asch, Eger, Saaz, Grasslitz; precum și la cele din țările sudice: Cilli, Klagenfurt, Marburg, etc., unde demonstrațiunile au avut caracter pronunțat dusmănos Austriei ba chiar antidinastic.

ECONOMIE.

Grâne.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu Aprilie fl.	7.50—7.90 fl.	8.75—8.76
vechiu		8.41—8.76
Orz vechiu	5.—5.20	4.60—4.85
nou	4.80—5.10	5.90—7.—
Săcară Aug.	5.80—6.	6.40—6.60
pe Oct.	7.50—7.70	6.45—6.65
Ovăs Aug.	4.50—4.60	6.45—6.65
Oct.	—	5.80—6.00
		5.27—5.58

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie a. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump. fl.	vând	9.52
Lire turcești			—
Imperiali (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	126.—		127.—
Galbeni	5.58		5.62
Napoleon-d'ori	9.48		9.55
100 Marco germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.50

Pei lucrate:

prima Einsatz-Terzen	10—13 Kl fl.	138.—142
	14—20	143.—148
Zweisatz	20—22	133.—135
Dreisatz	22—24	140.—142
	25—26	143.—145
	26—30	145.—146
de bivoli	28—32	142.—144

Porci:

(Piața Steinbruch)

2 August

Ungare; greutate:		
bătrâne	320—380 kg.	40—42. cr. p. kg.
tinere	320—390	44—44.5
	250—390	44—45
	până 250	45—46
mijlocie	240—260	47.5—48
Române		
Sârbești		44.—46

Semințe:

Trifoiu roșu:	98	87.—48.—
Lucernă: ung.	98	40.—48.—
ital.	98	45.—47.—
In, după calitate		10.50—11.—
Ulei de napi		88.—
Petroleum american rafinat	fl. 22.50	100 kl
rusec	20.—	
de Orșova	19.—	
de Brașov	18.—	
Spirit grob pentru rafinat	fl. 16.50—16.75	
Lână: de vară		fl. 90.—92
vătăță		90.—98
albă		108.—114

Editor: Aurel Popovici-Barăianu.
Redactor responsabil Ioan Rusu Sîrlău

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu portretul autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu portretul autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Cântece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Cântece Cătănestești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Ciăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu portr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Bănătuului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Direcția.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminariul român gr. or. din Arad. Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea-ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungeresc de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Feiter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1'20, legat fl. 1'40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare dă câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

„Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcășian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cețet. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia” din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politice, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictul între mănărea dreptului și a politice practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor-ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului „Tipografia” din Sibiu.

Conferințele învățătorești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătorești din arhidieceșană ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisari consistoriali. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală”

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut la București în tipografia M. Tickes, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secu dar, de Gregoriu Fletosu, profesor la gimnasiul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adăug de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei”, valorosul op literar-didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnasiul român gr.-or. din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului” în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1'80, plus portul postal de 5 cr la exemplar. — „Teoria Dramei” este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Iovă Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adăug de cântec național. — Prețul unui exempl. 3 fl legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.”

AVIS. P. T. domni învățători și colegi. La multele întrebări ce mi-se fac, cu onoare vin a răspunde, că deși am intrat în statul de pensiu, dar' lucru și mai departe pe terenul literar-didactic, și pentru noul an școlar 1899/1900 pot servi cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într-o limbă ușoară, metodă practică și amăsurat gradului de înțelegere a tinerimei noastre din școala populară, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. II. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul legendar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III., pentru învățători 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Istoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa III. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Univers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R-lor 30 cr. 18. Micul gratulant 30 cr. 19. Cântările Viteemului 10 cr. 20. Invetștură despre banii noi 2 cr. Cu stimă colegială Ioan Tuduceșcu. (Com. Temes) posta B-Lippa.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului” ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

„Isvorul Precestei”, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folosită de toți creștinii, extrasă din „Penticostar”. — Prețul 12 cr.

„Trei Doctori”, comedie într'un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare”, de cuprins moral culesc de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului”, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

La administrația**„Tribunei Poporului”**

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei” de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept” de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcășianu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse” de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia”, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul”, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag”, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.”

744 tkv. sz.
1899**Árverési hirdetmény**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a kisjenői kir. járásbíróság 1899. évi V. 475. sz. végzése következtében Veliciu Mihály ügyvéd által képviselt Serban Avakumné m. Serban Avakum gondnoka javára Serban Gyorgye ellen 300 frt. s jár. erejéig 1899 évi julius hó 27-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 600 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 400 kereszt buza nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kisjenői kir. járásbíróság 1899. évi V. 475/2 számú végzése folytán 300 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi február hó 4 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 50 frt 90 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Siklón leendő eszközlésére 1899. évi szeptember hó 6. napjának d. u. 3 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881: évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet igérőnek szűség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1899. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kisjenőn, 1899. augusztus hó 22. napján.

Skonda Ödön,
kir. bírósági végrehajtó.

372 1—1